

Informacje o autorach

Sara Arm – tłumaczka z języka jidysz. Studiowała na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie uzyskała tytuł magistra mineralogii, petrografii i geochemii oraz na Université de Paris 1 Pantheon-Sorbonne, otrzymała Diplôme d'études approfondies d'histoire de l'art. W 2000 r. rozpoczęła stałą współpracę z Żydowskim Instytutem Historycznym w Warszawie, która obejmowała przekłady z jidysz materiałów źródłowych, dokumentów archiwalnych ŻIH, relacji i innych dokumentów znajdujących się w Archiwum Ringelbluma. Jako tłumaczka z jidysz współpracowała również m.in. z: Ośrodkiem KARTA, IPN oraz Międzynarodowym Stowarzyszeniem im. Janusza Korczaka w Warszawie.

W druku ukazały się m.in. następujące pozycje, które tłumaczyła: Chaim Icel Goldstein *Bunkier, Archiwum Ringelbluma. Dzień po dniu zagłady* (wybór i zasadnicza część przekładów z jidysz), Krzysztof Czubaszek *Żydzi Łukowa i okolic* (przekład fragmentów Księgi Pamięci Łukowa).

Britta Benert – doktor habilitowany, wykładowczyni literatury niemieckiej i literatury porównawczej na Uniwersytecie w Strasburgu. W ostatnich latach jej zainteresowania badawcze koncentrują się na zagadnieniach wielojęzyczności literackiej i od niedawna na literaturze dziecięcej widzianej z perspektywy wielokulturowości. Jest autorką wielu publikacji na temat twórczości Lou Andreas-Salomé (m.in. *Une Lecture De Im Zwischenland, Le Paradigme De L'altérité Au Cœur De La Création Romanesque De Lou Andreas-Salomé*).

Horatiu Burcea – adiunkt na 1 Université de Paris I, gdzie wykłada język angielski i antropologię, jednocześnie pracując nad doktoratem na temat modernistycznej i postmodernistycznej brytyjskiej literatury podróźniczej w XX w. Jest absolwentem antropologii na Ball State University (Indiana). Prowadził liczne projekty badawcze, etnograficzne badania terenowe w Rumunii, Francji i Stanach Zjednoczonych. Specjalizuje się w etnografii historycznej, łącząc w swoich badaniach podejście literackie i antropologiczne. Jego zainteresowania naukowe obejmują podróże i literaturę przygodową, etnografię, zasadę asymilacji kulturowej intencjonalności i technologii.

Mateusz Chmurski – doktor nauk humanistycznych (2012), stypendysta programu Start Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2015, 2016). Obecnie przebywa na stażu podoktorskim na Université Libre de Bruxelles oraz pracuje jako asystent koordynatora projektu NPRH *Problemy literatury i kultury modernizmu Europy Środkowo-Wschodniej* na Uniwersytecie Warszawskim. Autor monografii *Journal, fiction, identité (s). Modernité littéraire en Europe centrale (1980–1920) à travers les œuvres de Géza Csáth, Karol Irzykowski et Ladislav Klíma*. Wydanie polskie w przygotowaniu, Paryż 2017; współautor tomów: *Modernizm[y] Europy Środkowo-Wschodniej*, „Przegląd Filozoficzno-Literacki” 2013, nr 1–2, (z E. Paczoską) oraz Karol Irzykowski, *La Chabraque. Les Rêves de Maria Dunin*, Paryż 2013 (z K. Siatkowską-Callebat).

Mieczysław Dąbrowski – profesor zwyczajny w Instytucie Literatury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Polonista i komparatysta. Z racji wykładów, konferencji, studiów bibliotecznych, zajęć dydaktycznych przebywał na wielu uniwersytetach europejskich (oba berlińskie, Wiedeń, Trier, Tybinga, Passau, Bonn, Saarbruecken, Heidelberg, Greifswald, Potsdam, Praga, Brno, Debrecen, Budapeszt, Bukareszt, Mińsk, Drohobycz, Ljubljana, Lwów, Wilno, Neapol, Sofia, Belgrad i in.), trzykrotnie był Gastprofessorem na uniwersytetach niemieckich. Opublikował 11 książek własnych m.in. *Postmodernizm: myśl i tekst*, 2000; *Swój/*

Obcy/Inny. Z problemów interferencji i komunikacji międzykulturowej 2001; *Komparatystyka dyskursu / Dyskurs komparatystyki*, 2009; *Literatura i konteksty. Rzeczy teoretyczne*, 2011; *Dwa wątki*, 2015, *Tekst międzykulturowy. O przemianach literatury emigracyjnej*, 2016. (Współ)redagował 10 prac zbiorowych, ostatnio *Komparatystyka dla humanistów. Podręcznik akademicki*, 2011. Interesuje go modernizm i postmodernizm, komparatystyka kulturowa, tradycja żydowska w Polsce, literatura mniejszości itp.

Anna Dżabagina – doktorantka w Instytucie Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki UW. Laureatka III edycji programu Diamentowy Grant, w ramach którego realizuje projekt „Polsko-niemiecka twórczość i recepcja Eleonory Kalkowskiej (1883–1937)”. Publikowała m.in. w „Pamiętniku Literackim” i „Przeglądzie Humanistycznym”. Współpracuje z projektem „Archiwum kobiet: piszące” realizowanym w Instytucie Badań Literackich PAN. Naukowo interesuje się przede wszystkim literaturą przełomu XIX i XX w. oraz krytyką feministyczną.

Urszula Górska – doktor nauk humanistycznych, pracę doktorską *W poszukiwaniu tożsamości Europy Środkowej. Przypadek bohatera galicyjskiego* obroniła w 2010 r. na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, odbyła stypendium na Uniwersytecie Karla Eberharda w Tybindze, publikowała w książkach zbiorowych oraz w czasopiśmie naukowych, takich jak: „Dzieje Najnowsze”, „Przegląd Filozoficzno-Literacki”, „Przegląd Humanistyczny”, „Tekstualia” czy „Literacje”. Obecnie kończy pisać książkę autorską poświęconą emancypacji kobiet w monarchii habsburskiej w ramach grantu Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Języka ukraińskiego nauczyła się na lekcjach indywidualnych z *native speakerem*, po to by móc czytać literaturę ukraińską w oryginale.

Ewa Ihnatowicz – historyk literatury, profesor. Mieszka w Warszawie. Pracuje w Instytucie Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, w Zakładzie Literatury i Kultury Drugiej

Połowy XIX w. Autorka książek: *Literacki świat rzeczy. O realiach w pozytywistycznej powieści obyczajowej* (1995), *Bohaterowie polskiej prozy współczesnej 1864–1914. Artyści, twórcy* (1999), *Literatura polska drugiej połowy XIX wieku (1864–1914)* (2000), *Proza Kraszewskiego. Codziennosc* (2011) oraz artykułów o literaturze i kulturze XIX i XX w. Redaktorka naukowa książek zbiorowych (ostatnia: *Zapomniane/zapamiętane. Dziejące lektury czytane po latach. Studia przypadków*, 2014). Redaktor naczelna rocznika „Prace Filologiczne. Literaturoznawstwo”.

Aleksandra Kielczykowska – związana z Instytutem Literatury Polskiej UW. Interesuje się literaturą okresu Wielkiej Wojny i lat 20. XX w., a także jej reinterpretacjami w latach powojennych.

Justyna Kijanka – polonistka i sławistka, doktorantka w Zakładzie Literatur i Kultur Słowiańskich w Instytucie Sławistyki Zachodniej i Południowej UW. Specjalizuje się w literaturze czeskiej okresu 1945–1989. Przygotowuje rozprawę doktorską poświęconą wizjom cielesności w twórczości poetyckiej Egona Bondy’ego.

Csaba G. Kiss – historyk kultury i literatury, eseista. Profesor Uniwersytetu im. Lóránda Eötvösa w Budapeszcie; do 2010 r. wykładowca w Katedrze Historii Kultury na Wydziale Humanistycznym, obecnie wykładowca na Uniwersytecie Warszawskim w Katedrze Hungarystyki. Wykładał jako *visiting professor* w Humboldt Universität (Berlin), Sveučilište u Zagrebu, Univerzita Konstantina Filozofa w Nitrze, Karlova Univerzita (Praha). Zainteresowania naukowe: mity i symbole narodowe w kulturze Europy Środkowej, stosunki węgiersko-polskie i węgiersko-słowackie. Najważniejsze publikacje: *Hol vagy hazám? Kelet-Közép-Európa nemzeti himnuszai* (*Gdzie jest ojczyzna moja? Hymny narodowe Europy Środkowo-Wschodniej*, 2011), *Understanding Central Europe: Nations and Stereotypes* (Budapeszt, 2015); w języku polskim: *Dziennik polski 1980–1982* (2000), *Lekcja Europy Środkowej: eseje i szkice* (2009), *Powinowactwa wyszehradzkie. Wspomnienia, szkice, eseje* (2016).

Sebastian Kochaniec – absolwent kulturoznawstwa (specjalizacja krytyka sztuki i socjologia kultury) Uniwersytetu w Białymstoku. Doktorant IV roku literaturoznawstwa na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu w Białymstoku. Pracownik Działu Naukowego Książnicy Podlaskiej im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku; współpracuje z portalem „o.pl”, „e.czaskultury.pl” oraz „Kurierem Porannym” jako recenzent i krytyk sztuki. Autor m.in.: *Rozważania wokół „portretu bibliotekarza” G. Arcimboldo; Flamandzkie malowanie. Szkic o wyobraźni etnograficznej Zygmunta Glogera; Czesław Miłosz wobec estetyki czarnego romantyzmu* oraz „*Estetyka życia codziennego*” Stanisława Machniewicza. *Przypomnienie i recepcja krytyczna*.

Urszula Kowalczyk – historyk literatury polskiej drugiej połowy XIX w. Adiunkt w Zakładzie Literatury i Kultury Drugiej Połowy XIX w. Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Zainteresowania badawcze ostatniego czasu koncentrują się wokół: problematyki przemian literackiej refleksji nad przeszłością w XIX w., zagadnień związanych z wielonurtowością późnowiekowej krytyki literackiej, kwestii kształtowania się dyskursu historycznoliterackiego w drugiej połowie XIX w. i na początku XX w. Autorka książek *Felicjan Faleński. Twórczość i obecność* (2002) i *Powinność i przygoda. Pisarze polscy drugiej połowy XIX wieku wobec kultury renesansu* (2011). Współredaktorka tomów: *Konstelacje Stanisława Brzozowskiego* (2012), *Historie literatury polskiej 1864–1914* (2015).

Anna Krześniak – historyczka i polonistka z Uniwersytetu Warszawskiego, doktorantka Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich ISNS UW oraz Wydziału Polonistyki UW. W swoich badaniach zajmuje się teorią komizmu oraz jego rolą w społeczeństwie i kulturze drugiej połowy XIX w. Członkini Zespołu Badawczego Historii Społecznej Polski w XIX i XX w. w Instytucie Historycznym UW oraz wykładowczyni na specjalizacji edytorskiej tamże. Słuchaczka Warsaw School of Data Analysis.

Ewelina Lesisz – doktor nauk humanistycznych, absolwentka Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Jest autorką licznych publikacji na temat mitu huculskiego, edukacji galicyjskiej, a także związków literatury z folklorem, które ukazały się w książkach pokonferencyjnych oraz w „Przeglądzie Filozoficzno-Literackim”, „Roczniku Lubuskim”, „Literaturoznawstwie”, „Obozie”. Jej praca doktorska, wydana w 2013 r., dotyczy dyskursu huculskiego obecnego w literaturze i prasie przełomu XIX i XX w. Od 2007 r. jest członkinią jury Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Interesuje się życiem artystycznym i społecznym galicyjskich uzdrowisk, problematyką etniczną (Huculi, Łemkowie, Bojkowie) związaną z Karpatami zarówno w perspektywie XIX-wiecznej, jak i współczesnej.

Lena Magnone – absolwentka Wydziału Polonistyki, Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych oraz Interdyscyplinarnego Podyplomowego Studium Kształcenia Tłumaczy na Uniwersytecie Warszawskim. Doktorat w zakresie literaturoznawstwa obroniła w 2007 r. Autorka monografii *Maria Konopnicka. Lustra i symptomy* (2011) oraz *Emisariusze Freuda. Transfer kulturowy psychoanalizy do polskich sfer inteligentnych przed drugą wojną światową* (2016). Wydała z rękopisów *Listy do synów i córek Konopnickiej* (2010). Artykuły zamieszczała na łamach m.in.: „Pamiętnika Literackiego”, „Przeglądu Filozoficznego”, „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”, „Kronosa”, „Wielogłosu”, „Poznańskich Studiów Polonistycznych”, „Przeglądu Humanistycznego” czy „Kontekstów”. Laureatka programu „Zostańcie z nami” Fundacji Tygodnika „Polityka” (2007) oraz stypendium MNiSW dla wybitnych młodych naukowców (2015–2018). Pracuje na Wydziale Polonistyki UW, wykłada również na podyplomowych Gender Studies przy Instytucie Badań Literackich PAN.

Konrad Niciński – doktor nauk humanistycznych, historyk kultury. Ukończył historię sztuki i polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie obronił pracę doktorską w Instytucie Literatury Polskiej. Publikował m.in. w „Pamiętniku Literackim” i „Więzi”. Obecnie jest

pracownikiem Zakładu Bałtystyki UW; współpracuje z Pracownią Studiów Miejskich IKP UW, Pracownią Literatury Modernizmu Europy Środkowej i Wschodniej przy ILP UW oraz z Zespołem Badań Obszarów Trzecich Literatury przy IBL PAN. Jego zainteresowania badawcze dotyczą przede wszystkim literatury i kultury polskiej w latach 1905–1930, szczególnie ówczesnych projektów antropologicznych i korespondencji sztuk. Od stycznia 2013 r. jest kierownikiem organizacyjnym Olimpiady Literatury i Języka Polskiego.

Nina Oborska – nauczyciel języka angielskiego i niemieckiego, doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, od 2014 r. wykładowca w Instytucie Germanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. W swoich zainteresowaniach badawczych koncentruje się przede wszystkim na fenomenie przenoszenia dramatów niemieckojęzycznych na polskie sceny, ze szczególnym uwzględnieniem sposobów wykorzystania nowych mediów w inscenizacjach teatralnych oraz przekładu kulturowego dramatycznych tekstów niemieckojęzycznych na potrzeby polskich scen teatralnych.

Dawid Maria Osiński – adiunkt w Zakładzie Literatury i Kultury Drugiej Połowy XIX w. na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Autor monografii *Aleksander Świętochowski w poszukiwaniu formy. Biografia myśli* (2011). Współredaktor książki *Modernistyczny Lwów – teksty życia, teksty sztuki* (wraz z Ewą Paczoską, 2009). Zajmuje się literaturą drugiej połowy XIX w., zwłaszcza teoriami języka pozytywistów, poezją postyczniową oraz obecnością tradycji i kultury oświecenia w literaturze drugiej połowy XIX w. Autor tekstów dotyczących specyfiki środkowoeuropejskiej Wilna (*Światy prywatnego i publicznego zapisu. „Pamiętniki” Józefa Ignacego Kraszewskiego*, 2012), Lwowa (*Marii Jehanne Wielopolskiej tekst lwowski*, 2009; *Zapolska wygląda przez lwowskie okno. Tożsamość modernistycznego Lwowa*, 2011), Koszyc (*Albumy utraconej rodzinności – o doświadczeniu środkowoeuropejskości w prozie Sándora Márai*ego. *Kilka przybliżeń*, 2013), miast zachodnioeuropejskich i wschodnio-

europijskich widzianych przez pryzmat dandyzmu (*Dandyska w podróży po Europie. Diarystyczny zapis obecności Marii Baszkircew*, 2010). Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską (2010). Stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych uczonych (2011). Laureat stypendium dla młodych wybitnych naukowców (2014–2017), przyznawanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Tomasz Ososiński – nauczyciel akademicki, autor i tłumacz; adiunkt w Zakładzie Starych Druków Biblioteki Narodowej oraz w Lingwistycznej Szkole Wyższej w Warszawie. Autor publikacji naukowych i literackich (za tomik *Pięć bajek* nominowany był do nagrody Silesius). Założyciel i pierwszy prezes Stowarzyszenia Tłumaczy Literatury. Autor przekładów z literatury łacińskiej i niemieckiej, tłumaczył m.in. Friedricha Schlegla, Johanna Georga Hamanna, R. M. Rilkego, Gottfrieda Bennę, Paula Celana, Judith Hermann, Elfriede Jelinek i Jana Wagnera.

Ewa Paczoska – historyk literatury i kultury drugiej połowy XIX w., profesor zwyczajny na Wydziale Polonistyki UW, dyrektor Instytutu Literatury Polskiej, kierownik Pracowni Modernizmu Europy Środkowo-Wschodniej. Opublikowała książki autorskie: *Krytyka literacka pozytywistów* (1988), *Lalka czyli rozpad świata* (1995, II wyd. 2009), *Dojrzewanie, dojrzałość, niedojrzałość. Od Bolesława Prusa do Olgi Tokarczuk* (2004), *Prawdziwy koniec XIX wieku. Śladami nowoczesności* (2011) oraz liczne studia i artykuły na temat literatury oraz kultury modernizmu. Jest redaktorką i współredaktorką kilkunastu tomów zbiorowych, m.in. *Modernistyczny Lwów. Teksty życia, teksty sztuki* (2009), *Konstelacje Stanisława Brzozowskiego* (2012), *Realiści, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa* (2013) *Przed i po. Wielka Wojna w literaturach Europy Środkowej i Wschodniej* (2015), *Wiktoriańskie nad Tamizą i nad Wisłą* (2016). Redaktorka serii „Doświadczenie Europy Środkowo-Wschodniej w kulturze modernizmu” (Wydawnictwo Wydziału Polonistyki UW).

Maja Paczoska-Zajączkowska – romanistka i hungarystka, tłumaczka konferencyjna oraz tłumaczka literatury. W latach 1991–1999 pracownik Ministerstwa Kultury i Sztuki, od 1999 r. do 2006 r. pracownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w latach 2000–2004 wicedyrektor Instytutu Polskiego w Budapeszcie. Przetłumaczyła wiele nowel, opowiadań i esejów współczesnych pisarzy węgierskich zamieszczonych w licznych antologiach. Najważniejsze pozycje translatorskie to: powieść Gyuli Krúdyego *Laur dla Natalii* oraz *Pamiętniki i Wyznania* księcia Franciszka II Rakoczego.

Patrycjusz Pajak – doktor habilitowany, adiunkt w Instytucie Sławi-styki Zachodniej i Południowej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, zajmuje się kulturą krajów słowiańskich w Europie Środkowej i na Bałkanach, autor książek *Kategoria rozpadu w chorwackiej prozie awangardowej* (2003, chorwackie wydanie: *Kategorija raspada u hrvatskoj knjževnosti*, 2007) i *Groza po czesku. Przypadki literackie* (2014) oraz artykułów na temat literatury i filmu w krajach środkowoeuropejskich i bałkańskich.

Izabela Poniatowska – doktor nauk humanistycznych w dziedzinie literaturoznawstwa (doktorat obroniony na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego), obecnie pracownik Instytutu Literatury Polskiej. Autorka książki *„Modernizm bez granic. Wielkie tematy nowoczesności w polskich powieściach popularnych drugiej połowy XIX wieku*. Publikowała m.in. w „Napisie”, „LiteRacjach”, „Wieku XIX”, „Sztuce Edycji” oraz książkach zbiorowych. W kręgu jej zainteresowań badawczych znajduje się przede wszystkim literatura i kultura popularna drugiej połowy XIX w.

Stanisław Rek – historyk, absolwent Instytutu Historycznego UW. Specjalizuje się w dziejach Bałkanów średniowiecznych, Bizancjum i Turków Azji Mniejszej (Seldżucy i Osmanowie). Publikacje w „Kwartalniku Historycznym”, „Przeglądzie Historycznym”, „Balcanica Posna-

niensia”, „Studiach źródłoznawczych”. Ostatnie publikacje książkowe dotyczą bitew znaczących ekspansję turecką kosztem Bizancjum, Bułgarii i Serbii: *Manzikert 1071, Kosowe Pole 1389*. W przygotowaniu – *Myriokefalon 1176; Skandale i intrygi haremowe. Miłość i władza na Bliskim Wschodzie; Ankara 1402*.

Katarzyna Sadkowska – absolwentka MISH, adiunkt na Wydziale „Artes Liberales” UW. Obszary zainteresowań naukowych to: historia kultury lwowskiej, literatura i kultura polska oraz niemieckojęzyczna XIX i XX w. Opublikowała: *Irzykowski i inni. Twórczość Fryderyka Hebbła w Polsce 1890 – 1939*. Seria „Modernizm w Polsce”, nr 21, Kraków 2007, Universitas; *Lwowska krytyka literacka 1890–1914. Tendencje i problemy*, Warszawa 2015, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego; *Programy i dyskusje lwowskiej krytyki literackiej 1896–1914*, Warszawa 2015, Wydawnictwo Wydziału Polonistyki UW.

Karol Samsel – doktor, historyk literatury, filozof, poeta. Adiunkt w Instytucie Literatury Polskiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Współredagował tomy prac poświęconych Cyprianowi Norwidowi oraz Aleksandrowi Fredrze: *Hieroglifem zapisane. Cyprian Norwid* (2012) i *Uniwersalność komizmu. Aleksander Fredro w dwieście dwudziestą rocznicę urodzin* (2015). Publikował swoje teksty m.in. w „Pracach Filologicznych”, „Studiach Norwidianach” oraz w „Yearbook of Conrad Studies (Poland)”. Autor książki *Norwid – Conrad. Epika w perspektywie modernizmu* (2015). Członek Polskiego Towarzystwa Conradowskiego, badacz życia i twórczości Wandy Karczewskiej. W 2016 r. ukazał się jego najnowszy tom wierszy *Jonestown*.

Danuta Sosnowska – doktor habilitowany, adiunkt w Instytucie Sławiastyki Zachodniej i Południowej Wydziału Polonistyki UW. Zainteresowania: relacje kulturowe i narodowościowe w Europie Środkowej; literatury i kultury: polska, czeska, ukraińska; postsekularyzm jako metoda nowych interpretacji czeskiej literatury i kultury. Wydała m.in.

książkę *Inna Galicja*. W przygotowaniu książka *Poza Kościołem, poza wyznaniem, nie poza religią – czeska literatura w kontekście postsekularyzmu*.

Joanna Tabor – absolwentka filologii bałtyckiej na Uniwersytecie Warszawskim, doktor nauk humanistycznych w zakresie literatury litewskiej, adiunkt w Katedrze Językoznawstwa Ogólnego, Wschodnioazjatyckiego Porównawczego i Bałtystyki UW. Specjalizuje się w literaturze najnowszej oraz w prozie litewskiego modernizmu. Tłumaczy z języka litewskiego literaturę piękną (np. R. Gavelis *Wspomnienia młodego człowieka*, L. Gutauskas *Listy z Wieszwili*, R. Gavelis *Wileński poker* [fragment]) oraz teksty naukowe (np. *Zranieni przez czas. Współczesna literatura litewska* [wspólnie z I. Korybut-Daszkiwicz]; Viktorija Daujotytė, Mindaugas Kvietkauskas *Litewskie konteksty Czesława Miłosza* (monografia), Kristupas Sabolius *Proteusz i radykalna wyobraźniowość* [wspólnie z K. Pecelą]). Jest członkinią zespołu tłumaczy opracowujących antologię poezji litewskiej w ramach wspólnego projektu PEN Clubów Polski i Litwy.

Małgorzata Vražić – doktor, absolwentka Wydziału Polonistyki UW. Autorka książki *Stanisław Witkiewicz i Witkacy – dwa paradygmaty sztuki, dwie koncepcje kultury* (2013). Jest również współautorką podręcznika *Młoda Polska* (2006), antologii *Modernizm: spotkania* (2008) oraz książki *Przerabianie XIX wieku* (2011); publikowała w „Universitas”, „Napisie”, „Przeglądzie filozoficzno-literackim”, „Tekstualiach”, w chor. piśmie „Književna smotra: asopis za svjetsku književnost”, czy w tomie konferencyjnym: *Witkacy 21st Century Perspectives, Zagrebački polonistički doprinosi*. W latach 2010–2014 współpracowała z kwartalnikiem naukowo-artystycznym „Literacje”, jako redaktor merytoryczny oraz sekretarz redakcji. W latach 2003–2011 członkini jury Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Interesuje się związkami literatury ze sztuką i szeroko rozumianą estetyką XIX–XXI w., literaturą popularną, kulturą Bałkanów oraz modernistyczną i awangardową literaturą chorwacką. Obecnie redaktor naukowy pisma naukowo-artystycznego „Witkacy!”.